

Radical

21

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul III,
(CCIL)
Nr. 514
Miercuri,
9
decembrie
1992
10 lei

O poartă deschisă spre cultura britanică

Nu cu mul timp în urmă la Sibiu s-a deschis Biblioteca Britanică. Noutatea constă în faptul că este prima instituție de acest gen realizată în asociere cu o instituție educațională locală, în cazul nostru cu Universitatea Sibiu. Neîndoielnic este faptul că activitatea acestei instituții are succes, de vreme ce în mai puțin de o lună de la deschidere consemnează peste 300 de cititori. Trecând peste amănuntele de senzație, dorim să împărtășim cititorilor noștri câteva date concrete despre noul lăcaș de cultură.

În acest moment, fondul de carte se ridică la peste 3000 de volume, între care predomină, cum e și firesc, cele privind limba și literatura engleză. În rafturile bibliotecii se află, de asemenea, foarte multe cărți însoțite de casete destinate învățării limbii engleze, la nivel de începători, nivel mediu și avansat. Întregul fond este ținut în evidență printr-un modern sistem de

microfișare (realizat la Londra), lucru care nu doar că înlesnește accesul ci și înscrie Sibiul în circuitul bibliotecilor britanice sub indicativul SY. Între orele 10-12,45 și 14-16,45, de luni până vineri, au acces în această instituție toți cei ce au împlinit vârsta de 14 ani și sunt posesori ai unui buletin de identitate. Cei care doresc să devină membri ai bibliotecii trebuie să se prezinte cu actul de identitate și o fotografie de 25/35 mm. Taxa de membru pentru elevi, studenți la cursurile de zi și pensionari este de 300 lei, iar pentru ceilalți, de 500 lei pe un an de zile — de la data calendaristică a înscrierii. Cei care nu au domiciliul stabil în România vor plăti 50 dolari.

Toate cărțile (cu excepția fondului de referință) se împrumută pentru o perioadă de 2 săptămâni, cu posibilitatea de prelungire cu încă 2 săptămâni. Se pot, de asemenea consulta diverse perio-

de (ziare, reviste etc.) britanice și este de dorit ca cititorii să comunice conducerii ce alte cărți, periodice și casete video ar dori să găsească la această bibliotecă, pentru a se îmbogăți fondul în sensul dorit.

Ca o ieșire din devălmășia vieții cotidiene, cititorii vor fi amendați cu 50 de lei pentru fiecare săptămână de întârziere la returnarea cărților împrumutate (pentru depășirea termenului cu o zi sancțiunea este aceeași). Cei ce nu returnează cărțile împrumutate, nici după un avertisment telefonic și unul scris, vor fi, automat excluși.

Trebuie să recunoaștem că prezența Bibliotecii Britanice la Sibiu este un câștig enorm pentru urbea noastră, dacă vom ști să profităm de ea, mai ales că, în perspectivă, se intenționează îmbogățirea înzestrării cu publicații din domeniul științei și tehnologiei. Thank you Britain.

Marius GHEORGHIU

Lentila de contact

IDEOLOGIA D-LUI VĂCĂROIU

Cu ocazia instalării d-lui Ioan Oancea în funcția de ministru al agriculturii, primul-ministru ne-a demonstrat care este ideologia de urmat, „stîrnind uimire cu afirmația că este de preferat să se lucreze cu asociațiile agricole decît cu milioanele de țărani care au intrat sau vor intra în posesia pămîntului”. Și uite așa noi am intrat în „posesia” d-lui Văcăroiu...

AUTOMOBILE ȘI MEDICAMENTE

S-au scumpit și automobilele Olteit: Berlina Club — 1 336 000 lei, Club 11 — 1 386 000 lei, Club 11 R — 1 421 000 lei, Club 11 RL — 1 433 000 lei, Club 12 TRC — 1 433 000 lei. Iar medicamentele s-au dublat la preț: algocalmin (10 bucăți) — 50 lei, antinevralgie (10 bucăți) — 55 lei, aspirină (10 bucăți) — 30 lei, ampicilină (20 capsule) — 1 160 lei. Vă dorim sănătate și voiaj plăcut cu Olteit-ul!

PRIMUL MINISTRU A RAMAS FĂRĂ PERMIS

Oricum, dl. Văcăroiu nu are nevoie de un automobil Olteit, deoarece la data desemnării sale în funcție nu terminase cursurile școlii de șoferi amatori. Instructorul său a declarat că „elevul” se prezenta binișor, „dar în poligon dărima multe jaloane, avînd dificultăți la slalom și parcare laterală”. Pe noi ne va parca după o jalonare originală!

DIFERENȚE DE LIMBAJ...

Rezerva d-lui Văcăroiu, actualul ministru de stat Mișu Negrițol, e sincer ca un indicator de sens giratoriu: „Eu nu pot să bănuiesc ce gîndește dînsul (N. Văcăroiu, n.n.) cînd spune economie de piață socială. De altfel, a explicat termenul”. (sic!) De altfel, nu s-a explicat nimic!

INCEPUTUL E PROMITĂTOR...

... din moment ce aflăm că programa învățămîntului preuniversitar va cuprinde și studiarea unor scriitori români care și-au desfășurat activitatea în afara granițelor țării. Pentru început, au fost evocate numele lui Eugen Ionescu, Petru Dumitriu și Mircea Vulcănescu.

M. I. SEBASTIAN

NOTE ♦ CONSEMNAȚII

APELUL LIGII APĂRĂRII DREPTURILOR OMULUI

Cu ocazia zilei de „10 Decembrie”, aniversarea adopției Declarației Universale a Drepturilor Omului, „Federația Internațională pentru Drepturile Omului”, cu sediul la Paris, a apelat la toate orașele europene de a se afilia la „Operațiunea Sirene”.

Această inițiativă constă, în punerea în funcțiune a sirenelor de alarmă a tuturor orașelor europene, în ziua de 10 Decembrie 1992, ora 10, ora României, pentru a atrage astfel atenția locuitorilor asupra pericolului de război în care se află din nou omenirea.

Menționăm că „Operațiunea Sirene” este și un semn de protest împotriva războiului din fosta Iugoslavie. Aceasta are drept scop să ne unească într-un gest simbolic, gest care să dovedească că nu sîntem nici insensibili, nici nepăsători la tragediile care se desfășoară sub ochii noștri.

Liga Apărării Drepturilor Omului a înștiințat despre „Operațiunea Sirene” atât Ministerul de Interne cît și Ministerul Apărării Naționale.

Cerem tuturor cetățenilor țării să sprijine această acțiune și să-și manifeste dorința de pace.

Liga Apărării Drepturilor Omului din România
Consiliul Central

REFUGIAȚI ȘI AZILANȚI

În prezent, în Germania trăiesc 1,4 milioane de refugiați străini. Răspunzînd unei întrebări a PSD, răspuns dat publicității de către Bundestag, Guvernul Federal a precizat că această cifră reprezintă 7,8 la sută din totalul de 18 milioane de refugiați, cît se apreciază că există în

întreaga lume. În Germania au fost aproximativ 520 000 — 550 000 de solicitanți de azil. Pînă la data de 30 septembrie 418 208 dintre aceste cazuri nu primiseră încă răspuns. Raportat la Europa Occidentală, Germania se situează în frunte cu un procentaj de 47 la sută din totalul solicitanților de azil. În 1991, cota aprobărilor de azil a fost în medie de 6,9 la sută. Cota cea mai scăzută a fost pentru români — 0,3 la sută. Cea mai ridicată cotă a fost pentru iranieni și afgani cu 47,2 și respectiv 41,5 la sută. În 1991 o treime din cei 256 112 de solicitanți de azil au venit din

Totan Daniela) au fost accidentați, iar doi au decedat (Popanga Georgeta era elevă la același liceu din Mîrșa, avea 17 ani). Marcel BALOMIR

ANUNT

Miercuri, 9 decembrie a.c., ora 12, la Casa Hermes va avea loc o CONFERINȚĂ cu tema „Obiceiuri de iarnă”, organizată de Muzeul Civilizației Populare (director, C. Bucur). G.B.

Deutschland

fosta Iugoslavie. Potrivit datelor guvernului, anul trecut, în Europa Occidentală au solicitat azil peste 545 000 de persoane. Dintre acestea 54 813 au solicitat azil în Franța, 57 710 în Marea Britanie, 41 629 în Elveția, 27 306 în Austria și 23 317 în Italia. (Comunicatul de presă al Ambasadei Germaniei din București)

ACCIDENT DE CIRCULAȚIE

În seara de 5 decembrie a.c., 7 tineri (între 16 și 25 de ani) care se deplasau de la Sebeș spre Turnu Roșu au fost implicați într-un tragic accident de circulație. 5 tineri (printre care o elevă din clasa a 12-a de la Liceul Mecanic Mîrșa —

În timp ce parlamentarii se autocădăresc cu televizoare color, videocuri, congelatoare și altele din import, ceilalți au întîmpinat Sfîntul Nicolae cum se vede.

I - MĂRTURII CULTURALE

De curind numele căraturului GEORGE TOGAN figurează în cartea de aur a Mediașului, căci la Jubileul aniversării a 725 ani de la prima atestare istorică a orașului său natal, a fost proclamat CETATEAN DE ONOARE al acestui municipiu, pentru activitatea sa multilaterală ce a desfășurat-o pe ogorul culturii: poet, istoric, arheolog, scriitor, publicist, traducător (care cunoaște 8 limbi), editor de cărți și reviste și remarcabil orator.

În vremea cît a trăit la București între anii 1930—1945, el s-a mișcat în cercul lui Petru Comarnescu, Eugen Ionescu, Mircea Eliade, Mihail Polihroniade, Al. Ciucurencu. El este azi ultimul frunză al tinerei generații de la 1930, care a scris o pagină frumoasă în istoria culturii românești.

Cu anii, pe căraturul și omul de cultură GEORGE TOGAN, m-am obișnuit să-l găsesc în mijlocul cărților rare din vestita sa bibliotecă din str. Plevnei nr. 18, ce numără peste 3.000 de volume rare, din care opere ale clasicilor greci și latini, precum și incunabile ce datează de peste 400 de ani, legate în piele și ferecate în bronz. Aici sau în grădina sa, care este o expoziție în aer liber, întâlnirea mea cu octogenarul istoric, scriitor și critic de artă, nu poate fi decît un privilegiu.

L-am rugat de astă dată să ne vorbească despre anii tinereții petrecuți în București, în a cărui viață agitată, revărsată cotidian pe străzi, a editat și condus revista de artă „PLASTICA ROMÂNESCĂ” pe cînd avea 24 de ani. Aceasta ar fi putut trece neobservată, dacă în paginile ei ilustrate, norocul sau întîmplarea nu-i aducea pe cei mai de seamă pictori și sculptori ai României, ca Gheorghe Petrașcu, Iosif Iser, N. N. Tonitza, Camil Ressu, Francisc Șirato, Lucian Grigorescu, Al. Ciucurencu, Eugen Drăgulescu, Ion Jalea, Oscar Han, Oscar Spaethe, Gheorghe Anghel, Constantin Baraschi, Mihaela Pătrașcu, Boris Caragea și alții.

1. Ce credeți că a însemnat revista „PLASTICA ROMÂNESCĂ” în contextul revuisticii și istoriei artelor românești?

G.T. — Revista „PLASTICA ROMÂNESCĂ” a apărut

în București în anul 1934 comitent cu REVISTA FUNDAȚIILOR REGALE, perioadă în care se puteau citi zeci de reviste în Capitală. În acel concert de publicații, editarea unei reviste de artă a fost un act de curaj.

Revista își avea redacția în plin centrul Capitalei, pe str. Const. Mille nr. 4, la etaj. Scopul revistei a fost să popularizeze și să comenteze operele unor mari creatori ai artei noastre din generația glorioasă de plasticieni dintre cele două războaie mondiale. Revista s-a bucurat de colaborarea lui Nicolae Iorga, Tudor Vianu, Al. Busuioceanu, Al. Ciucurencu, Francisc Șirato, Mac Constantinescu, Oscar Han, Constantin Baraschi și scriitorii Dan Botta, Dragoș Vrănceanu, N. Ladmiss-Andrescu, George Togan. PLASTICA ROMÂNESCĂ s-a bucurat și de colaborarea unor nume străine, de prestigiu, ca aceea a lui Francis Carco, a celei scriitoare franceze Collette și a italianului Anselmo Bucci. În fiecare număr revista publica o pagină de artă străină, din țările europene, prin intermediul ambasadelor din București. În cuprinsul revistei erau plasate studii despre marile colecții de artă de la noi, despre SALONUL OFICIAL de pictură și sculptură, despre viața muzeelor de artă și în ultima pagină se găseau însemnări critice despre expozițiile artiștilor plastici de la sala „Dalles”, „Universul” și „Modern”. Revista PLASTICA ROMÂNESCĂ pe care am întemeiat-o și condus-o între anii 1934—1935, s-a luptat

cu mari greutăți financiare, dar așa cum a apărut a ajuns să fie cea mai completă publicație lunară de artă.

2. Din relatări anterioare, făcute nouă cu diferite prilejuri, știm că în cei 15 ani cîți ați stat în București, ați frecventat o vreme „CAFEE DE LA PAIX” și alte localități bucureștene, recunoscute ca localități preferate de înfîlțirea a lumii artistice. Vă amintiți anii de atunci și scriitorii, sau oamenii de artă, cu care ați venit în contact?

G.T. — În timp ce imi desăvîșeam studiile la București, lucram ca redactor la ziarul „Adevărul” și „Dimineața”, unde am avut ocazia să vin în contact cu scriitori și oameni de artă. Prima dată la descinderea mea în București l-am cunoscut pe poetul Tudor Arghezi, apoi pe Șerban Cioculescu, care scria CRONICA LITERARĂ la ziarul ADEVĂRUL. Cu acesta m-am împrietenit și mai tîrziu m-a făcut cronici la cărțile mele în revistele „România literară” și în „Contemporanul”. Tot aici l-am cunoscut pe Liviu Rebreanu, Gala Galaction, Victor Eftimiu, Ion Agârbiceanu și alții. Pe Mihail Sadoveanu l-am cunoscut la Senat, în 1931, cînd era președinte al acestuia, sub guvernarea lui Iorga.

Lumea scriitoricească și de artă obișnuia să se întâlnească la localul „CAFEE DE LA PAIX” și la „COFETARIA CAPSA” de pe Calea Victoriei. Aici i-am cunoscut pe scriitorii Ionel Teodoreanu, Al. O. Teodoreanu, Ion Minulescu.

(Continuare în pag. a IV-a)

„Balanta” - filmul anului!

„Rizi ca să nu plîngi”

Filmul lui Pintilie trebuie să fie al anului, nu pentru succesul de casă francez, sau aiurea, ci pentru valoarea sa intrinsecă. Valoare de simbol obținută printr-o radiografie a realității românești „pînă în rîrunchi”. Obținerea concretului celui mai concret, primește calitate înaltă metaforică, de încifrare și descifrare a unei epoci. De aceea fără nici o exagerare, „Balanta” acoperă nu doar un an sau trei, ci cincizeci. Șocul în film îl dau, deopotrivă, realitatea mizeră împinsă pînă la paroxism și tipologia umană caricaturizată hidos. Sint perfect surprinse tipul minerului violent, animalizat, al personalului de spital abrutizat, a cancelariei, de femei — profesoare, redus la discuții hormonale, țiganul vesel, preotul dionisiac-turnător, miliția coruptă... Finalul aparține terorismului răbufnit în ajunul Revoluției române. Dacă „Hotel de lux” al lui Pița degajează realitatea percepută de pe virfurile dictaturii, „Balanta” adună într-un mănunchi reacțiile dezordonate ale corpului amorf al națiunii. Peste toate, și între toate, planează Securitatea infiltrată comic — balcanic în toate mădurele țării. Astfel fraza criptică prin care se încheie filmul nu e deloc paradoxală. Ea aparține unui personaj pozitiv, medicul din Copșa

Mică, ce se referă la posibilitatea viitorului copil: „Dacă e normal, îl omor cu mîna mea”. De unde concluzia că normalitatea înseamnă degradare umană iar patologicul, eroism. Niște străini din Canada, ce au vizionat filmul la Paris, mi-au spus că au fost șocați. De-abia au rezistat pînă la sfîrșit și în nici un caz nu l-ar mai viziona a doua oară. Ce s-ar fi întîmplat dacă Occidentul ar fi trăit pe viu cosmarul nostru și nu în imaginar? Oricum ei parcă încep să înțeleagă. Să sperăm...

Lucian FILIP

Colțul pensionarului

Împrumuturile la CARP

(Casa de ajutor

reciproc a pensionarului)

În scopul ajutorării materiale a membrilor săi, Casa acordă împrumuturi rambursabile în condițiile: o vechime de 3 luni; plata la zi a contribuției și cotizațiilor; restituirea lunară a împrumutului; garantarea restituirii sumei împrumutate prin unul sau mai mulți giranți din cîmpul muncii; plafon maxim de împrumut; dobînda pe an se încasează anticipat la acordarea împrumutului; termenul de restituire nu poate depăși 18 luni.

Fondul împrumuturilor îl formează încasarea lunară a cotizațiilor, 1 la sută din pensie, benevol poate fi și mai mare. Cotizația se restituie beneficiarului la retragere sau la deces. În caz de împrumut ea formează garanție.

Dobînda percepută la împrumuturi este de 6 la sută pînă la 5 mii, 8 la sută de la 5.001 la 10.000 și 10 la sută peste 10 mii lei. Ea formează principala sursă de venit a Casei și de acoperire integrală a cheltuielilor administrativ-gospodărești. Pentru acoperirea acestor cheltuieli de la membri nu se încasează nici o taxă.

Plafonul împrumutului este limitat la 20—30 mii lei. Este puțin în raport de necesități, însă numai astfel pot beneficia de împrumut cît mai mulți membri, aproape 4.000 anual. Există o oarecare nemulțumire că nu se acordă sume mai mari. Dar, dacă ar fi o medie de 50 mii lei, atunci 700—1.000 de împrumuturi ar epuiza tot fondul. Or, în această măsură constă ajutorul reciproc altfel dobînda la CEC și Bancă este mult mai mare decît la împrumuturi, dar Casa nu are scop lucrativ, împrumutul fiind un sprijin material.

Ion OPRIS

O rază de speranță

A existat un moment, imediat după decembrie '89, cînd tot omul se simțea, descătușat din robia comunismului, mai bun, mai generos cu aproapele său. Notăm, în acest context, numele a doi oameni care la Sibiu au făcut din acest lucru un crez căruia i-au rămas fidel: Petre Grădinaru și Jean P. Paillard de la Asociația „Speranța”.

Vineri, de Moș Nicolae, Asociația „Speranța” a organizat o serbare cu daruri pentru copii handicapați din cadrul secției recuperare. Programul artistic a fost pregătit de edu-

catoarele de la grădinița din cadrul spitalului, care i-au ajutat pe copii să spună poezii și să cînte pentru Moș Nicolae. În încheierea acestor rînduri, se cuvine să mulțumim

sponsorilor care au adus o rază de speranță pentru cei 200 de copii handicapați: Crucea Roșie, SC „Victoria”, SC „Amilon”, SC „Laser”.

Gabriela BĂLAN

Serbările ortodoxiei

9.12.1992 ora 18 — În Catedrala Mitropolitană, va vorbi I.P.S. Dr. Antonie Plămădeală, care va încheia oficial „Sărbătorile Ortodoxiei”, fiind urmat de un Concert de Colinde, susținut de Corul bărbătesc al Facultății de Teologie „Andrei Saguna”.

Calendar creștin

Întru a noua zi din decembrie este zămisirea Sfintei Ana, maica Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.

Tot azi pomenirea Sfintei Proorocițe Ana, maica lui Samuel Proorocul și a preacuviosului Ștefan cel nou strălucit.

Miercuri, 9 decembrie 1992

7.00 Programul Televiziunii Naționale din Republica Moldova. 10.00 Actualități. • Meteo. 10.10 Calendarul zilei. 10.20 Film serial: „Marc și Sophie” (21). 11.15 La sept. 12.10 Ora de muzică. 13.00 Vîrsta a treia. 13.30 Audio-vizual stu-

dio. 14.00 Actualități. • Meteo. 14.15 Civilizația montană. 14.45 Avanspremieră TV. 14.55 Preuniversitară. 15.30 Teleșcoală. 16.00 Tineri interpreți de muzică populară. 16.20 Lumea sportului. 16.50 Tragerea Pronoexpres. 17.00 Actualități. 17.05 Arte vizuale. 17.30 15, 16, 17, 18. 18.00 Reflector. 18.30 Fascinația baletului (I). 19.00 Studioul economic. 19.30 Desene animate: „Captain Planet”. 20.00 Actualități. 20.30 Film serial: „Din voia Domnului” (3). 21.25 FOTBAL: PSV Eindhoven — A.C. Milan, în „Liga Campionilor”. 23.20 Actualități. 24.00 Închiderea programului.

S. R. L.

str. Samuel Brukenthal nr. 2,
tel. 41 81 08; 41 59 98; 41 52 10;
41 81 18 (prefix 92)

Redactor șef: Traian Suciu • Secretari redacție: Ioan Ro-dean, Eugen Săucea • Redactori: Gabriela Bălan, Natalia Droc, Lucian Filip, Marius Gheorghiu, Ion Girnod, Ștefan Mihai, Ovidiu Tomulețiu • ISSN 1220 — 8124 •

Tiparul: POLSIB S.A. Sibiu

I-SIMILITUDINI

Schimbarea și transformarea radicală, bruscă, a societății, adesea prin violență, sfărâmarea vechilor relații de producție, culturale, economice și sociale, cu altele noi, cu efecte durabile se face prin revoluție.

Cea mai întinsă revoluție în timp și spațiu este cea creștină. Durează de 2000 de ani. Creștinismul a dărâmat politeismul prin mari sacrificii de sine. Martirii care au fost crucificați, sfișiți de animale sălbatice pentru delectarea plebei, dornică de senzație au fost acela prin care s-a impus schimbarea radicală în societatea omenească. Revoluția creștină a trecut din etapă în etapă, prin reformă, desprinderi, chiar și crimele inchiiziției până azi, în pragul secolului XXI.

O altă revoluție care a schimbat structura societății popoarelor Europei este cea franceză. Cauzele ei trebuiesc căutate în condițiile economice în care trăiau francezii sub Ludovic al XIII-lea (1610—1643) și în continuare cu Ludovic al XIV-lea, Regele Soare, din familia Bourbon. „Statul sint eu”, a declarat acest monarh.

Nemulțumirea generală, sărăcia cumplită în care se zbătea populația Franței, nedreptățile și abuzurile, care au durat sute de ani au făcut să umple paharul miniei și revoltei. Reforma lui Luther care a propovăduit libertatea conștiinței și de mișcare a omului dintr-un loc în altul, influența scriitorilor timpului, cum a fost Voltaire, Rousseau și alții au facilitat descleștarea conștiinței poporului.

Scriitorul La Bruyere a schițat, într-o operă a sa, trăsătura reală în care trăia populația rurală la sfârșitul secolului al XVII-lea, astfel: „Vedeam un fel de animale sălbatice, bărbătuși și femeiești, umblind pe cîmp, negri, plumburii și pîrliți strânic de soare, lipiți de glia pe care o scormonesc și o răstoarnă cu o înverșunare de neînvinș. Ei au ceva ca o voce articulată și cînd se ridică în

picioare arată un chip omenesc și într-adevăr sint oameni. Noaptea se retrag în niște vizuini și se hrănesc cu piine neagră, cu rădăcini și cu apă”.

În 2 mai 1775 gloata înfometată, în zdrențe și cu figurile supte de mizerie s-a îndreptat spre Versailles pentru a prezenta o jalbă cu necazurile și nevoile lor. Regele Ludovic al XVI-lea a ieșit în balcon să le vorbească. Răspunsul la jalbă a fost acela că doi dintre cei flămînzi au fost spînzurați. Nemulțumirile și persecuțiile s-au ținut lanț, prostimea a răbdat; intelectualitatea timpului a creat premiza de descătușare. Astfel că în 1789 a izbucnit marea revoluție. Bastilia, fortăreața suspinelor, unde s-au petrecut nenumărate crime a fost cucerită de revoluționari. Poporul, prostimea a fost convinsă că a sosit ora adevărului, ora dreptății. Ambițiile personale, dragostea de putere au predominat. Două curente au luat naștere și anume: curentul girondin (denumire luată după departamentul Gironde unde a luat naștere mișcarea) și curentul iacobin (denumirea și-a luat-o după minăstirea Sfîntul Iacob din Paris, unde își țineau sediile). Cele două forțe au conlucrat pînă în 1792 cînd au apărut interese divergente, cu ocazia Convenției Naționale, girondinii orientîndu-se împotriva a dîncirii revoluției. La 31 mai 1793 în urma unei insurecții, puterea a trecut în mîna iacobinilor, iar girondinii au fost excluși din Convenție; mulți dintre conducătorii lor au fost ghilotinați. Din cauza compoziției eterogene a iacobinilor s-au ascuțit contradicțiile între ei, fracționîndu-se în grupuri politice: de centru — în frunte cu Robespierre, de dreapta — în frunte cu Danton și de stînga — în frunte cu Hebert. Luptele de grup și de interese personale au durat pînă în 1799, perioadă cînd revoluția și-a devorat proprii fii.

Vasile GIURGIU

(va urma)

● **OSCIOR.** Gheorghe Cindea, din Muncelul de Sus, județul Iași, a primit după 26 de ani de muncă la CAP, o pensie de 10 lei. Plasîndu-i în porcușor-puşculiță va deveni milionar peste 8333 de ani.

● **CADERE LIBERĂ.** A apărut, expres și nescontat, o diferență de 25 la sută între cursul dolarului oficial și cursul dolarului la negru. Ghi-ți cine ne tot indexează, pe

Novac a fost prins, la Agigea, aducînd 4000 de perechi de blugi din Turcia, netrecuți în acte. Bișnițarul a îngăimat că venea cu ajutoare.

● **DE PE TARÎMUL CELĂLALT.** Metroul bucureștean trebuia să dispună de 670 de vagoane dar, în realitate, are doar 470, din care numai 270 sint apte pentru circulație. Dacă „dispar” și astea, va avea și Capitala o mină.

● **CUORE.** Se

Retrovizor

neve și în minus, salariile.

● **JUSTIȚIARA.** 14 elevi români, premiați la olimpiadele internaționale de matematică, fizică, chimie și informatică au fost răsplătiți cu o excursie de 10 zile în China. La avion s-au ițit și suporteri ai naționalei noastre de fotbal, dar, pe motiv de „rău de carte”, au fost refuzați.

● **DE-ZINFECȚIE.** Au fost demisi primarii din comunele Hileacu (Beiuș) și Bunila (Hunedoara). Neștiind să numere decît pînă la trei, le-au scăpat 7 din cele zece porunci.

● **DE LA ABATOR.** Pe raza Ocolului Fibiș (Timiș) s-a pus momeală otrăvită căreia i-au căzut victime 20 de cerbi lopătari. Deocamdată, bănuiele sint îndreptate către Cezar Borgia.

● **ECONOMISTUL DE PIATĂ.** Șoferul Ștefan

preconizează un import de urgență în valoare de 12,5 miliarde lei pentru 5000 tone de unt și 10000 tone de lapte praf. Comitetele de femei comunale, orașenești și municipale întreprind o vastă acțiune de desfundare a biberonelor.

● **TIMPUL PROBABIL.** Profesorul universitar dr. Gheorghe Ștefan, fost ministru al învățămîntului, declară: „Trăim o perioadă în care toată lumea dorește schimbări care să se petreacă în afara domeniului în care lucrează.”

Pur și simplu, asta o spune și Caragiale.

● **HAREM.** În tirgul din Vitan-Birzești, un tânăr brașovean vindea femei gonflabile, înalte de 1,65 m, blonde sau roșcate, la prețul de 18000 lei bucata. Celibatarul sint și mai sigur de ei.

Ștefan MIHAI

VASILE AVRAM ZEUL din LABIRINT SIBIU, DECEMBRIE 1989

Încăperea s-a cutremurat ca după o undă seismică. Un miros greu, de pulbere, s-a răspîndit peste tot; bucațele mici de metal rezultate din explozia cartușului, amestecate cu particule de var dizlocate din tencuială, au izbucnit în dreapta și stînga. Cîteva au izbit-o pe femeie drept în față și i-au intrat în ochi. De durere și de spaimă s-a lăsat pe podea, iar Hans s-a prăbușit peste ea ca un sac, înainte ca tatăl să-l poată sustine. Din rana de la ceafă, sîngele a început să gîlgie abundent ca dintr-un izvor.

— Hans, băiete, ce ai, ce-i cu tine? s-a speriat tatăl. Dar deja trupul lui se despozeaba de suflet iar ochii deveneau scămoși, părăsiți de lumină. A murmurat doar: „tată, mor, tată, mor...” și s-a cufundat în somnul cel lung al morții. Glonțul pătrunseser în partea stîngă a cefei, perforase artera și explodase la baza creierului.

Tatăl a rămas înlemnit. Nu știa ce să facă mai întîi: să-l ridice pe Hans de jos, să dea un telefon după salvare, să-i anunțe pe ceilalți... A ales ultima variantă nu înainte de a o ajuta pe noră — care avea fața plină de funingine, de var și de pete însingerate — să se ridice și să se deplaseze în apartamentul vecin.

Venîți, Hans a fost im-
puscat...

Au alergat cu toții spre bucătărie, unde Hans zăcea întins pe podea, într-o băltoacă de sînge. Tatăl, împreună cu celălalt frate, Ștefan, l-au ridicat de jos și l-au așezat pe cîteva scaune înșirate unul lîngă altul. Au adunat de pe covor sîngele care începuse să se coaguleze, au curățat locul, după care au început să se îngrijească de trupul din care sufletul tocmai își luase zborul. L-au spălat, l-au îmbrăcat, și l-au vegheat după datină, au pregătit cele necesare pentru ceremonia funerară au încercat să-i liniștească pe cei doi copii care încă nu înțelegeau

prea clar ce s-a întimplat cu tatăl lor. Fetița îl privea cu ochi uimiți și întunecați, iar băatul se apropia mereu de el și parcă vroia să-i șoptească ceva. Avea de acum trei-sprezece ani și începuse să devină conștient că responsabilitatea vieții trecea dinspre tatăl său spre el. „Să știți, tată, că am să fiu demn de tine” spusese în cele din urmă, îngemănînd la căpătîiul lui.

Dar peripețiile prin care a trecut Hans Ioan Bogdan nu s-au încheiat odată cu moartea. Trupul lui neînsușit a mai trebuit să aștepte cîteva zile pînă cînd, după multă alergătură din partea familiei, să-și găsească odihna în cîmîtură orașului. Încă de a două zi, tatăl s-a dus la morgă, să cheme pe cineva pentru îmbalsamare. „Așteptați, i-a spus medicul, dumneavoastră nu vedeți ce am aici?” Într-adevăr, grămizi de cadavre așteptau să fie cercetate și încă mai veneau altele, aduse fie din spital, fie direct din oraș, cu salvările sau cu mașini de ocazie. Un peisaj ca după holocaust, atmosferă de jale, de groază, de cutremurare. La sfîrșitul zilei de muncă a personalului de la morgă s-a urcat și el în mașină care primise sarcina să-i transporte pe oameni acasă și, după ce au colîndat prin oraș, pe la casele unde locuiau aceștia, s-a oprit și la blocul în care aștepta trupul lui Hans. Omul în alb i-a făcut autopsia, a stabilit cauza și momentul decesului, după care l-a invitat pe tată a doua zi să ridice certificatul.

Ziua următoare, alte drumuri lungi și întortocheate. Iau certificatul — povestește el — și, strecurîndu-mă printre gloante, mă duc la primărie. Aici nu era nimeni. La prefectură nici atît. În cele din urmă vine la mine un locotenent maior care, după ce îmi cere actele, mă îndrumă spre strada Săiste, la domnul Drăgan. Dar nu îl găsesc decît pe fratele acestuia care îmi spune că trebuie să merg la

doamna Marcu acasă, undeva în zona întreprinderii Balanța. Aceasta, în sfîrșit, îmi eliberează o adeverință de înhumare, cu care mă îndrept spre cîmîtur. Pe tot parcursul, pichete de pază, patru, oameni dubioși strecurîndu-se pe după zidurile caselor. Se mai zvonise și că în cîmîtur și-au stabilit teroriștii unul dintre punctele de comandă și de aprovizionare cu muniție, așa încît vă închipuiți că nici la poartă sau la administrație n-am găsit pe nimeni. Tot închis era și magazinul „Ceremonia”. Pur și simplu nu mai știam ce să fac, încotro să mă îndrept. „Să mergem la Șelimbăr, propune cuscru, să-l înmormîntăm acolo”. Dar pe strada Gh. Dej nu se putea trece, erau patrule militare care opreau mașinile și pietonii, deoarece încă se trăgea, cu pauze, din toate părțile. În dreptul străzii Oltuz am văzut cadavrul unui bărbat îmbrăcat în haine kaki, asemănătoare celor de la gărzi patriotice. Zăcea în marginea caldarîmului, într-o baltă de sînge, și nimeni nu venea să-l ridice. Ce mai, era ca într-un veritabil război. În sfîrșit, după alte multe peri-

petii am reușit să facem înhumarea, totuși, în cîmîturul Sibiului. Întreprinderea Mecanica, unde lucrase băiatul, ne-a pus la dispoziție un camion, au venit colegii lui de serviciu, l-au urcat pe platformă și am pornit spre cîmîtur. Și de această dată ne-au oprit la toate filtrele, ca nu cumva să transportăm teroriști, armament sau muniție, căci iarăși s-a zvonit despre un sicriu care, la controlul patrulei, a fost găsit plin cu lăzi de muniție. Pe Hans l-am transportat pînă la groapă așezat pe cozile de la cazmale. Aici am rostit eu un **Tatăl nostru**, căci preot nu aveam — nici unul dintre preoții Sibiului nu îndrăznea să vină la cîmîtur — și, l-am slobozit în pămînt. Abia pe 8 Ianuarie i-am făcut ceremonia funerară propriu zisă.

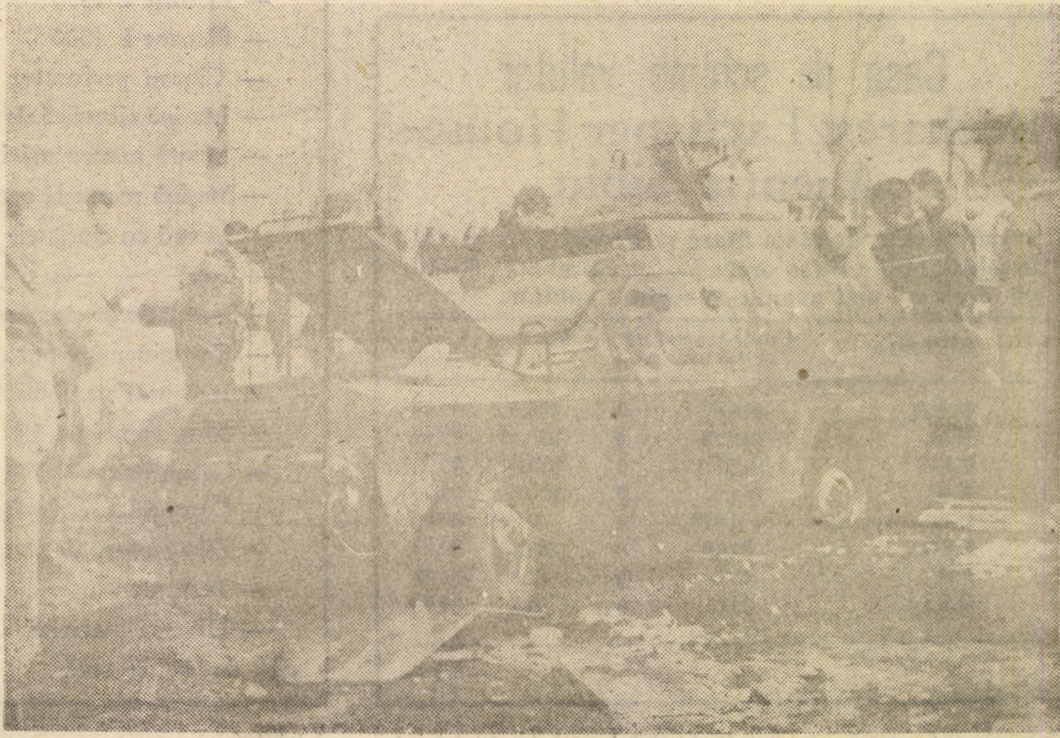
Ca și alți tineri ai Sibiului, poate că Hans Ioan Bogdan a căzut victimă unei erori. De undeva dinspre miliție ori securitate, ori poate și de mai departe, cine știe, patru gloanțe mărunte au străpuns geamul într-o grupare perfectă, de trăgător de elită. Cine a tras, de unde și de ce? Întrebări fără răspuns, cum sint

pînă acum aproape toate întrebările legate de evenimentele din decembrie 1989 [...].

X — VIAȚA CA UN TIPĂT DE PASĂRE

În timp ce povestește, Gheorghe Gîndilă rămîne cu ochii pierduți undeva în depărtare. E un om în puterea vîrstei, abia a împlinit 50 de ani, dar parcă s-au scurs pe deasupra lui toate puhoaiile timpului. Are părul alb, mîinile ostenite, umerii puțin plecați înainte, iar cînd vorbește se oprește des și oftează din adîncul rîrunchilor. „Mi-am dorit atît de mult un copil, începe el, iar Dumnezeu mi l-a dat exact așa cum l-am dorit. Și atît de mult am ținut la el, încît nici astăzi nu mă pot împăca cu gîndul că nu va mai veni niciodată acasă”. Pensionar de boală, a avut un infarct urît încă în martie 1988 și se miră cum de a putut supraviețui pierderii fiului. „Nu era mai bine să mor eu în locul lui?” întrebă retoric în timp ce ochii i-se îngustează a jale iar buzele schițează un nou oftat.

(va urma)

Societatea Comercială „SALUBRIS“ S. A.

scoate la LICITAȚIE publică în data de 11 decembrie 1992, ora 9 pentru preluare în locație de gestiune următoarele:

- Parcare P-ța 6 Martie;
- Parcare Hanul Dumbrava;
- Parcare Hotel Parc;
- Parcare Strada Rîului;
- Parcare Complex Cedonia;
- Grup Sanitar Han Dumbrava;
- Grup Sanitar N. Iorga;
- Parcare Poligrafie A. Iulia. (480)

S. C. „FRÂNCU“ S. R. L. Sibiu

str. N. Teclu nr. 1,

VINDE en-gros produse din Grecia:

- PORTOCAL — 295 lei/kg;
- LĂMI — 244 lei/kg;
- HELLAS — 92 lei/

Telefon 43 64 06.

— 477 —

Casa de schimb valutar Bucharest Exchange House- Agenția Sibiu

avind puncte în Piața Mare și Parcul Tineretului, deschise zilnic între orele 8—20, sîmbătă 8—14, vă oferă cel mai avantajos schimb valutar.

MONEDA	Cumpărare — lei —	Comi- sion	Vînzare — lei —	Comi- sion
U.S.D.	438,6	0.	438,6	39,99
D.M.	280,73	0	280,73	39,99
F.S.V.	312,8	0	312,8	39,99
L.S.	698,9	0	698,9	39,99
L.IT	0,318	0	0,318	39,99
F.F.R.	82,46	0	82,46	39,99
F.B.	13,6	0	13,6	39,99
0.S.	39,5	0	39,5	39,99

— 471 —

(fosta INDEPENDENȚA)

Str. Ocnei nr. 33 Telex 69341
R 2400 SIBIU ROMANIA Tel 392/43 41 00, 43 20 11
Fax 092/43 10 13, 43 20 43
Cont 30.16.7.01. BC Sibiu

Organizează în data de 14.XII.1992, ora 8 la sediul central LICITAȚIE pentru CUMPĂRAREA EN-GROS de ciocolată, bomboane, portocale etc, alte produse care pot stimula bucuria copiilor. Înscriserile se fac pînă la data de 11 decembrie 1992.

Taxa de înscriere: 1 000 lei.

Relații suplimentare la telefon 43 12 77 sau 43 41 00/254. (482)

Vă oferă la PREȚURI AVANTAJOASE prin magazinul propriu, deschis la sediul societății între orele 8—14 următoarele produse:

- Ciocan perforator P 90
- Coloană telescopică CT 43
- Mașină de găurit pneumatică MG 60 (cu set de scule)
- Mașină de găurit pneumatică MG 100 „
- Mașină de găurit pneumatică MG 200 „
- Mașină de găurit pneumatică MG 320 „
- Mașină de găurit pneumatică MG 15 „
- Mașină de înșurubat MI 100 (cu set de scule)
- Polizor pneumatic PP 25 (cu set de pietre)
- Polizor pneumatic cu ax vertical PPV 180
- Polizor pneumatic cu turație ridicată PPR 200
- Ciocan de dăltuit D 161 (cu accesorii)
- Ciocan de dezbătut CD 8
- Ciocan de nituit CN 20
- Ciocan demolator D 24/S
- Ciocan bătător CB 8
- Motoferăstrău pneumatic MFP 13
- Picoane L 325
- Picoane L 365
- Picoane L 425
- Picoane L 525
- Picoane L 1000
- Picoane L 1500
- Picoane L 4000
- Ciocan perforator ușor P 40 (cu set de scule)
- Mașină electrică de tocat fructe
- Moară pentru măcinat boabe
- Mașină manuală pentru tocat sfecla
- Moară cu ciocănele
- Sobă
- Instalație de preparat sifon
- Container 0,4 m.c.
- Receptor parabolic Ø 1800 mm
- Sifon combinat 5 l
- Cazan baie 100 l
- Compresoare tip GANZAI
- Zdrobitoare de struguri
- Teasc de vin
- Diverse materiale disponibile cu adaos comercial de 10 la sută. (481)

Mica publicitate

PIERDERI

- Pierdut ciine negru, creț, netuns, gen Pudel mare. Telefon 41 55 78, str. Moldovei 14. (1547)
- Declar nule legitimațiile pierdute — specială de control și serviciu tip A-S.P.M. pe numele Ghiță Aurelian. (1648)
- Pierdut ștampilă S.C. „VINARIA“ S.A. Sibiu. O declar nulă. (1650)

VÎNZĂRI

- Vînd apartament în vilă, 2 camere, dependințe, curte, garaj, beci. Str. V. Mîlea nr. 16 (valută sau lei). Telefon 41 15 34. (1640)
- Vînd Mercedes 200 D înmatriculat, Renault 18 GTS — posibilități înmatriculare. Telefon 42 87 40, orele 17—19. (1652)

DIVERSE

- Apel — Toți cei ce o cunosc pe d-na Marcu Cornelia, str. Tipografilor 24, de asemeni din com. Vurpăr, rugăm redobîndirea respectului cuvenit din anii precedenți în eroarea făcută. Bucurîndu-se de stima tuturor ce o cunosc ca sibiancă băstinașă cu un trecut frumos, curat și corect. Cadoul prestigiului pentru noul an 1993. (1651)

ANIVERSARE

LA MULȚI ANI alături de cei dragi, mult succes în afaceri fi urez d-lui SĂ-RAC IOAN, cu prilejul aniversării zilei de naștere. V. Cherătoiu (P.G.)

DECESE

Sintem alături de familia Ferțonea Mihai și Maria la marea durere pricinută prin decesul mamei lui CORNELIA FERTONEA Colegii de la S.C. „PRO-IECT“ S.A. (1649)

I. Mărturii culturale

(urmăre din pag. I)

cu, Adrian Maniu, Ion Marin Sadoveanu, Al. Cazaban, Mircea Eliade, Eugen Ionescu cu care mă împrietenisem, la fel cu Dan Botta, Camil Petrescu, Cezar Petrescu, Arthur Enășescu, autorul celebrului cîntec „Cruce albă de mesteacăn“, Al. T. Stamatiad, Octav Dessila, Nichifor Crainic, apoi pe marii actori Iancu Brezeanu, George Vraca, Elvira Godeanu, Puiu Iancovescu, Ciprian Gheorghe, actor și dramaturg ce s-a impus cu piesa „Omul cu mîrtoaga“ (pe care, prin anul 1939, l-am reîntîlnit la Mediaș, jucînd aceeași piesă).

Aceștia sînt numai cîțiva dintre scriitorii și oamenii de artă, cu care am venit în contact la „CAFEE DE LA PAIX“ și la „COFETARIA CAPSA“ între anii 1930—1940. Cu aceștia purtam discuții despre mișcarea literară și artistică a vremii. Discuțiile de aici, la o ceașcă de cafea sau o gustare, erau foarte animate și deosebit de volubile, cînd era vorba despre apariția unei cărți bune, cum a fost romanul lui Camil Petrescu „Ultima noapte de dragoste, prima zi de război“, apărută în 1930.

M-am bucurat de cunoașterea acestor oameni și am învățat multe de la ei.

În să mai amintesc că de la unii din scriitorii aceștia, ca Mihail Sadoveanu, Ionel Teodoreanu, Liviu Rebreanu, Eugen Ionescu, Ion Agârbiceanu, Victor Eftimiu, Gala Galaction și alții posed autografe date pe coperta de titlu a cărților lor la data apariției și sînt mîndru că astfel am legat numele lor de numele orașului meu drag, Mediaș, în care am văzut lumina vieții.

Titus ANDRONIC